

Julkisivuyhdistyksen väistyvä hallituksen puheenjohtaja Toni Pakkala:

”Miten hienosti aatteellinen yhdistys onkaan toiminut perusajatuksessaan!”

Olen saanut kunnian olla Julkisivuyhdistys ry:n hallituksen puheenjohtajana vuodesta 2017 ja sitä ennenkin pari vuotta hallituksessa. Nyt on kuitenkin tullut aika astua sivuun ja antaa tilaa uusille tekijöille ja näkemyksille. Tuohon ajanjaksoon on mahtunut paljon niin henkilökohtaisesti kuin yhdistyksen toiminnassakin. Pääsin alusta lähtien Mikko Tarrin mukaan viemään yhdistystä kansainväliseen toimintaan, kun aloitimme IFD:n (International Federation of Roofing Trade) partner membereinä ja osallistuimme järjestön julkisivukomitean toimintaan aktiivisesti. Tuloksena oli mm. alan ensimmäinen kansainvälinen ohjeistus tuulettuvien julkisivujen suunnitteluun ja asentamiseen.

Kotimaassa sain olla polkaisemassa käyntiin mm. JUKO talvikorjaus -hanketta (by 70 Julkisivujen ja parvekkeiden talvikorjaus 2018), eristerappausten vaurioitumismekanismejä selvittänyttä ErVaKu-hanketta sekä muurattujen ja rapattujen rakenteiden kuntotutkimusohjetta (by 75 Muurattujen ja rapattujen julkisivujen kuntotutkimus 2021 -julkaisua). Siinä ohessa on palkittu eri kilpailuissa lukuisia opiskelijoita, kohteita ja alan tekijöitä teknisesti ja esteettisesti laadukasta julkisivurakentamista edistäneistä suunnitelmistaan, tutkimuksistaan tai toteutuksistaan. Välissä luotiin ja jalkautettiin uutta viestintästrategiaa. Viimeisinä nuijaniskuina sain hyväksyä syyskokouksessa yhdistyksen jäsenten siunauksella yhdistyksen päivitettyt säännöt sekä jäsenmaksujen uudistuskokeilun.

Olen lähtökohtaisesti tutkija ja tehnyt suurimman osan urastani yliopiston palveluksessa. Siksi tärkeimpänä asiana mieleeni on jäänyt, miten hienosti aatteellinen yhdistys onkaan toiminut perusajatuksessaan eli haaliessaan mukaansa kaikkia julkisivualan ammattilaisia, jotka toimivat yhteisen hyvän päämäärän eteen! Harvassa paikassa voi kuvitella pienistä markkinoistamme taistelevat kilpailijat istumaan, edes kokouksen ajaksi, niin sulassa sovussa työstämässä alaa edistäviä ratkaisuja. Erityisesti olen nauttinut tutkimus- ja ohjeiden kirjoitushankkeista, joissa yhteinen näkemys on aina löydetty, vaikka kaikki eivät olekaan olleet samaa mieltä, rakentavan ja kriittisen keskustelun jälkeen.

Jos paljon ehdittiin saada yhdessä aikaan, valtavan hyödyn olen siinä ohessa saanut kahmittua myös ammatillisesti itselleni. Kiitin yhdistyksen syyskokoukseen menneistä vuosista toteamalla, että olen ehkä tutkijan stereotyyppistä poikkeava siinä, että pidän ihmistä. Rohkealla heittäytymisellä ja avoimuudella

olen saanut valtavan kasan yhteystietoja, joiden ansiosta en usko, että kohtaan ihan heti alaan liittyvää ongelmaa, johon en keksisi henkilöä, jolta kysäistä. Samalla olen toisaalta saattanut jäädä myös muutaman henkilön puhelimen muistiin samaista palvelua varten toiseen suuntaan. Siinä sivussa olen ymmärtänyt koko ajan paremmin sen, ettei kaikki viisautta asu yliopistoilla, vaikka kieltämättä paljon viisautta siellä asuukin. Verkostoituminen on erittäin tärkeä osa sekä yhdistystoimintaa että alan kehittämistä ja toivottavasti myös yliopistot ymmärtävät sen merkityksen jatkossakin.

Aina ei kuitenkaan tarvitse miettiä vain töitä, vaan yhdistyksen aktiivien parissa on viihtynyt muutenkin. Mieleen ovat jääneet varsinkin vallan mainiot julkisivumatkat, niiden kohteet, illalliset, tuplamansikkamargaritat sekä kaikki ne sattumukset, joita niin värikkäälle jäsenjoukkoille voi kuvitella tapahtuvankin, jos rohkenee.

Haluankin kiittää menneistä vuosista kaikkia mukana aktiivisesti toimineita, varsinkin hallituksen jäseniä, jotka ovat varauksetta, alkuun nuoren ja kokemattoman tutkijan puheenjohtajuutta tukeneet! Erityiskiitos kuuluu edelliselle puheenjohtajalle Mikko Tarrille, joka minua pestiin aikoinaan suostutteli ja luultavasti uskoi pärjäämiseeni paljon enemmän kuin minä itse. Samat sanat pätevät yhdistyksen perustajajäsenen Petri Ahosen. Suuret kiitokset yhdistyksen jouhevasta pyörimisestä kuuluvat sihteerille Riina Takala-Karppaselle sekä toiminnanjohtajina toimineille Petri Annilalle sekä Peter Lindille.

Siirtyminen pois puheenjohtajan paikalta on osittain haikeaa, mutta olen jo pari vuotta kokenut, että en pysty antamaan niin paljon ajastani kuin olisin halunnut. Nyt voin siirtyä syrjään hyvillä mielin, sillä tiedän, että yhdistys jää hyviin käsiin, kun vetovastuun nappaa Stina Hyyrynen A-Insinöörit Suunnittelu Oy:stä. Yhdistyksen toiminnassa pysyn aivan varmasti mukana jatkossakin, sillä halu olla mukana kehittämässä alaa ei ole vähentynyt tippaakaan. Onnekseni siihen minulla on loistavat mahdollisuudet niin Tampereen yliopistolla kuin Renovatek Oy:ssäkin, joissa molemmissa rinnalla on kasa ihmisiä, joiden kanssa jakaa se palo.